

KANTYKI (3) *sb pl*

a *jasne*.

G kanty (1). ◊ A kantyki (1). ◊ L kantkach (1).

Sł stp: kantyk, Cn, Linde brak.

1. *Pieśni religijne najczęściej wyrażające radość i wdzięczność Bogu za otrzymane od niego dobrodziejstwa* [*canticum – pieśń Mącz 34a; pieśń, piosnka – canticum Cn*] (2) :

Zwrot: »śpiewać kantyki« (1): Krol Ezechiasz/ áczkolwiek czynił ofiary dziękując Pánu Bogu zá zwycięstwo/ wżákże nie śpiewał kántyk/ ktore był śpiewać zwykle powinien/ przeto wpadł w chorobę. *BielKron* 89v.

Szereg: »kantyki albo psalmy« (1): Odpráwiwży fie Dawid z walkámi/ á pokoy sobie vpátrzywży/ iáko Iozephus piŕze/ zebrał swoie kántyki álbo Pśalmy ktore mowił álbo śpiewał modłac fie Pánu Bogu *BielKron* 73v.

2. *Tytuł księgi biblijnej „Pieśń nad pieśniami”* (1) : ij w Kantykach napiáno: Wítán a pokwapi fie przyiáciolko moia. *OpecŻyw* 180.

ZZa